

UCHWAŁA NR L.317.2018
RADY POWIATU ZIELONOGÓRSKIEGO
z dnia 13 września 2018 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pani

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 995 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257z późn. zm.) po rozpatrzeniu skargi Pani, **uchwala się, co następuje:**

§ 1. 1. Rada Powiatu Zielonogórskiego uznaje skargę złożoną przez Panią na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Zielonej Górze za bezzasadną.
2. Uzasadnienie do Uchwały jest jej integralną częścią.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Powiatu Zielonogórskiego

Edwin Łazicki

Uzasadnienie

do Uchwały Nr L.317.2018 r. Rady Powiatu Zielonogórskiego
z dnia 13 września 2018 r.

Na podstawie art. 229 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn. [Dz.U. z 2017 r. poz. 1257 z późn.zm](#)) Rada Powiatu jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi wniesionej przez Panią na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Zielonej Górze .

Zgodnie z § 62 pkt. 4 Statutu Powiatu Zielonogórskiego Uchwała Nr XIV/121/2011 Rady Powiatu Zielonogórskiego z dnia 29 grudnia 2011 r. Komisja Rewizyjna przygotowuje projekty rozstrzygnięć w sprawach skarg na działalność Zarządu i kierowników jednostek organizacyjnych wnoszonych i rozpatrywanych w trybie przewidzianym w kodeksie postępowania administracyjnego.

Do tutejszego urzędu za pośrednictwem Powiatowego Urzędu Pracy w Zielonej Górze wpłynęła skarga na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Zielonej Górze.

Komisja Rewizyjna zbadała sprawę zarzucanych w skardze „celowego i świadomego działania Pana Dyrektora Edmund Prekurat w porozumieniu i znowie z podwładnymi ukierunkowane na łamanie prawa rozciąganie postępowania na szkodę skarżącej. Przez zakłamywanie stanu faktycznego celem stosowania innych przepisów niżeli te które stosować należy”. Dokonano analizy dokumentacji zgromadzonej w Powiatowym Urzędzie Pracy w Zielonej Górze.

Zarzut pozornych skierowań do pracy skarżącej nie potwierdził się. Skarżąca otrzymywała skierowania do pracy zgodne z wymogami pracodawców i skarżącej, co wypełnia zapisy ustawy o aktywizacji bezrobotnych, zwłaszcza dłużników alimentacyjnych. Niestety pracodawcy nie podjęli zatrudnienia, co jest ich wyłączną kompetencją.

Komisja Rewizyjna szczegółowo przeanalizowała zarzuty przedstawione przez Panią na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Zielonej Górze.

W dniu 28.06.2018 r. do Powiatowego Urzędu Pracy w Zielonej Górze wpłynął wniosek Pani o ustalenie, czy w związku ze złożonym wnioskiem do ZUS została objęta ubezpieczeniem emerytalnym z tytułu sprawowania opieki nad dzieckiem.

Ponieważ załatwienie sprawy wymagało postępowania wyjaśniającego z ZUS, PUP w Zielonej Górze wnioskiem o udostępnienie danych ze zbioru danych osobowych z dnia 04.07.2018 r., znak: DS.075.948.2018.RK wystąpił do ZUS w Zielonej Górze z zapytaniem w przedmiotowej sprawie.

Pismo z ZUS z informacją, iż Pani od dnia 25.06.2018 r. podlega ubezpieczeniu emerytalnemu jako osoba sprawująca osobistą opiekę nad dzieckiem (co nie jest urlopem wychowawczym) do Powiatowego Urzędu Pracy w Zielonej Górze. wpłynęło 13.07.2018 r. i dopiero na tej podstawie tut. urząd wszczął postępowanie, w konsekwencji którego wydał decyzję w sprawie utraty przez Panią statusu osoby bezrobotnej. Od tej decyzji skarżąca wniosła odwołanie, które 22.08.2018 r. przekazano organowi odwoławczemu

Wszczęcie postępowania, czy to na żądanie strony, czy z urzędu, nie ma większego znaczenia dla tej sprawy, gdyż organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji i to decyzja rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości, kończąc sprawę w danej instancji.

Nie było wszczęcia postępowania na żądanie strony, a więc nie było jego przerwania. Wszczęcie postępowania z urzędu nastąpiło w dniu 13.07.2018 r. a decyzję o utracie statusu osoby bezrobotnej wydano 27.07.2018 r.

Z zebranych dokumentów nie wynika, że odmawiano Pani rejestracji w latach 2012-2015. Pierwszą wizytę w Powiatowym Urzędzie Pracy w Zielonej Górze celem dokonania rejestracji odnotowano w dniu 18.03.2015 r., natomiast rejestracji dokonano w dniu 20.03.2015 r. Przedmiotowa decyzja o uznaniu z dniem 20.03.2015 r. za osobę bezrobotną była także zaskarżona przez stronę do Wojewody Lubuskiego. Organ odwoławczy utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję

Pani podczas posiadania statusu osoby bezrobotnej w okresie od dnia 20.03.2015 r. do dnia 24.06.2018 r. była profilowana dwukrotnie (w dniu 03.04.2015 r. oraz w dniu 12.12.2016 r.) i dwukrotnie uzyskała II profil pomocy. W związku z uzyskanym profilem pomocy otrzymywała oferty pracy, jak niżej:

- w dniu 26.06.2015 r. poinformowano o możliwości podjęcia zatrudnienia jako sprzedawca w Firmie LEKS – miejsce wykonywania pracy to Zielona Góra, ul. Ogrodowa,
- w dniu 14.08.2015 r. poinformowano o możliwości podjęcia zatrudnienia jako pomoc kuchenna w firmie, miejsce wykonywania pracy to Zielona Góra, ul. Botaniczna 75a - o wynikach kontaktu z ww. pracodawcami nie poinformowano urzędu pracy.
- w dniu 30.11.2017 r. wydano skierowanie do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zielonej Górze, ul. Długa 13 na stanowisko pokojowej – ww. nie spełniała oczekiwań pracodawcy,

- w dniu 12.12.2017 r. wydano skierowanie do Sekret Serwis Sp. z o.o. w Gorzowie Wielkopolskim – miejsce wykonywania pracy to Zielona Góra, ul. Sulechowska 4a na stanowisko sortowacza surowców wtórnych – ww. nie spełniała oczekiwań pracodawcy.

Pismem z dnia 29.05.2018 r. szczegółowo wyjaśniono Pani przebieg aktywizacji zawodowej w latach 2015-2018.

Pani od dnia 30.07.2018 r. do chwili obecnej posiada status poszukującej pracy. Od decyzji z dnia 30.07.2018 r. Strona również wniosła odwołanie, które 22.08.2018 r. przekazano organowi odwoławczemu.

Poszukująca pracy w dalszym ciągu otrzymuje propozycje pracy.

Skarżąca podnosi również sprawę godziwości zatrudnienia i wynagrodzenia powołując się na Konstytucję RP. Niestety Konstytucja nie zawiera zapisów o godziwości pracy i płacy. Na podstawie Art. 65 ust.4 „Minimalną wysokość wynagrodzenia za pracę lub sposób ustalania tej wysokości określa ustawa” (Dz.U. nr 78.poz. 483 z dnia 16 lipca 1997 r.)

Skarżąca nie porusza kwestii niestosowania tych zapisów przez przedstawionych przez urząd pracy pracodawców.

Radzie Powiatu trudno odnieść się do poza merytorycznej części skargi, w tym do wymagań stawianych ewentualnym pracodawcom.

Wobec powyższego Rada Powiatu Zielonogórskiego skargę uznaje za bezzasadną.

Należy mieć również na uwadze, że na podstawie art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego, co będzie tożsame z rozstrzygnięciem skargi.